Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

IOANA TRIF

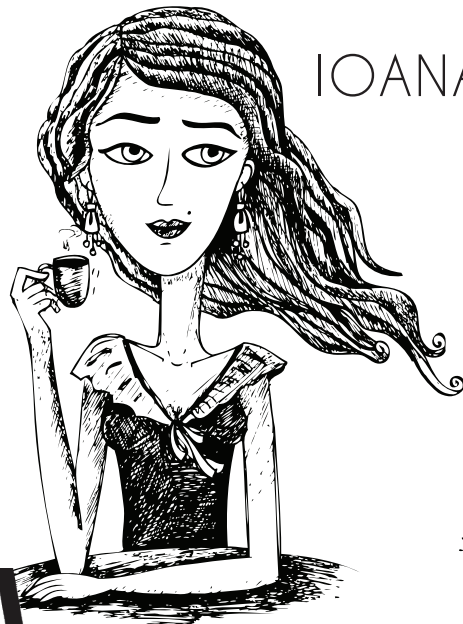

MOFTURI ȘI DULCEGĂRII

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV 2021

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Cuprins

Capitolul 1 · 9
Capitolul 2 · 16
Capitolul 3 · 24
Capitolul 4 · 29
Capitolul 5 · 35
Capitolul 6 · 40
Capitolul 7 · 48
Capitolul 8 · 56
Capitolul 9 · 62
Capitolul 10 · 68
Capitolul 11 · 71
Capitolul 12 · 77
Capitolul 13 · 83
Capitolul 14 · 90
Capitolul 15 · 97
Capitolul 16 · 102
Capitolul 17 · 110
Capitolul 18 · 116
Capitolul 19 · 118
Capitolul 20 · 124
Capitolul 21 · 127
Capitolul 22 · 137
Capitolul 23 · 143
Capitolul 24 · 147
Capitolul 25 · 156
Capitolul 26 · 164
Capitolul 27 · 167
Capitolul 28 · 171
Capitolul 29 · 175
Capitolul 30 · 181
Capitolul 31 · 189
Capitolul 32 · 197
Capitolul 33 · 200
Capitolul 35 · 209
Capitolul 36 · 213
Capitolul 37 · 216
Capitolul 38 · 221
Capitolul 39 · 229
Capitolul 40 · 234
Capitolul 41 · 237

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

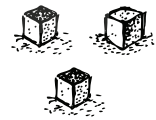

„Dacă citești rândurile astea, draga mea, înseamnă că m-am dus într-un final. Dar nu-i nimic, ba e chiar mai bine că ai scăpat. Am rugat-o pe nevastă-mea să-ți aducă un pachet pe care l-am pregătit pentru tine, căci știu că nu vei veni la înmormântare. Tu m-ai îngropat de mult. Nu de alta, dar am simțit pământul greu astupându-mi gura. Cel mai rău m-am simțit știind că mi-a acoperit părul, de atunci îmi tot vine să îl scutur. Știu și ziua în care s-a întâmplat nenorocirea. Dar nu mai contează. Pentru mine, mă refer. Sunt gata, și nu îmi imaginez că mă voi duce într-un loc mai bun. Speranța, draga mea!

Te rog din tot sufletul să îmi accepți cadoul de despărțire, cred că îți va face bine.

Aș vrea doar să îți spun că n-ai înțeles nimic din noi, și asta pentru că ești o femeie deșteaptă. Or o astfel de femeie și-a pierdut rostul biblic, esența primordială. Ești coasta mea, făcută pentru mine, și da, dacă te-ai fi comportat ca atare, atunci aș fi fost mulțumit. Dar când am observat că Dumnezeu nu s-a putut abține și ți-a dat cadou o sclipire, una care seamănă cu a Lui și care vine din puterea de a da viață, ei bine, atunci am înnebunit de durere. Tu mi-ai zis că de spaimă, dar ai greșit. De durere, să știi! Și asta pentru că nu ai mai fost a mea, ci a Lui. Mai mult de atât, tu ai primit esența de a da viață unor lumi întregi.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Și uite așa, ne-am transformat din Adam și Eva, în Adam și Șarpele. Aici a fost toată problema. Eu o vreau pe Eva, făcută pentru mine, coasta mea, parte din mine, Șarpele deja este al Lui. Și tu, draga mea, tu ești Șarpele! Așa am ajuns să Îl urăsc un pic pe Dumnezeu. Apoi tot mai mult. Și acum fierbe în mine dorința de a-L strânge de gât. Iar pentru asta mă va pedepsi, o știu.

Dar până la urmă ai câștigat. Eu plec, iar tu vei avea o viață și după mine. Existența ta nu va fi delimitată de a mea, în schimb invers… Am soție și copii, am moartea care mă bate la cap aici, diavoli, îngeri și un cer întreg. Dar ce îmi pasă mie de toate astea? Tu fierbi în mine. Și nu pentru că ești frumoasă, ci pentru că ești deșteaptă. Tu știi ce este o femeie deșteaptă pentru un bărbat? Un moft. Iar eu nu mi-am permis niciodată mofturi și dulcegării.

Mă duc la ea. Te iubesc.”

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Capitolul 1

Ziua aceea avea să rămână pe veci în mințile lor, dar nu așa cum s-ar crede, poate. Era o seară ca oricare alta, iar lumea se adunase grămadă la premiera unei piese de teatru. Se zvonea că avea să fie ceva senzațional, și asta determinase întreaga lume bună a capitalei să se îngrămădească. Tineri, numai unul și unul, doar pentru ei era povestea de pe scenă. Ceva incredibil de fierbinte, cu actori proaspăt ieșiți în lume, dar de un avânt fantastic.

Nu era o piesă pentru critici și poate că nici pentru istorie, dar era pentru curaj și pentru pasiune. Adunați în foaierul luxos al teatrului, tinerii scrâșneau din dinți de nerăbdare. Îmbrăcați toți incredibil de bine, se vânau unii pe ceilalți fără pic de jenă. Din priviri, firește!

— Ah, bună Magda, ce mă bucur să te văd aici! Bineînțeles că nu puteai lipsi.

— Emil, dragule, plăcerea este de partea mea. Dă-mi voie să ți-o prezint pe prietena mea, Cella Cerchez.

Cella era o bijuterie a cărei strălucire te putea orbi cu ușurință dacă nu erai atent. Blondă, cu părul scurtat în cute perfecte, toată îmbrăcată în alb, părea o crăiasă a zăpezii cu ochi de gheață.

— Cella, ce nume interesant… Și, bineînțeles, ce ființă interesantă ești cu totul!

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

— Da, știu, frumusețea mea este izbitoare, ochii mei sunt fermecători, pielea mea, de culoarea laptelui... știu. Mă privesc și eu în oglindă, mulțumesc.

Cella nu era ușor de impresionat, de când se știa fusese admirată pentru frumusețea ei devastatoare, iar bărbații se înghesuiau mereu să o complimenteze, să se apropie de ea. La început fusese interesant, îi plăcea atenția, se dădea în vânt după cadouri și vorbe frumoase. Dar mereu urma aceeași problemă; cu toții voiau să o pună pe un piedestal scump, într-un dormitor de catifea, să închidă ușa și apoi să se laude cu ea celorlalți masculi. Era un trofeu.

Magda îi zâmbi strengărește lui Emil, pe care îl plăcea în secret și pentru care venise de fapt la teatru.

— Nu o băga în seamă, nu-i ajunge nimeni la nas blondei. Cella este boieroaică, și studentă la Drept, pe deasupra, își dădu ea ochii peste cap.

— Eeei, astea da realizări! Sunt aici cu un prieten, ce spuneți, mergem undeva după piesă? Habar n-am, la dans, sau poate la o cină...

Emil era un tip galant, cu ochi sclipitori și cu vorbele mereu pregătite să încătușeze o domnișoară plină de farmec. Așa că nu avea să lase să îi scape prada, care părea foarte interesată de prezența lui, asta era clar.

— Mi-ar plăcea foarte mult, însă după piesă am promis cuiva că am să îl însoțesc la o plimbare nocturnă și poate la ceva dulce, răspunse Cella.

— Mai precis, Cella, drăguța, are să iasă în oraș cu actorul din rolul principal al piesei, un star în devenire.

Magda o iubea pe Cella din tot sufletul și se bucura de prietenia ei mai mult decât de orice. Nu întotdeauna

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

o înțelegea, sau cel puțin nu pe deplin, și simțea nevoia să dea celor din jur mai multe explicații decât ar fi fost necesare.

— Ah, ce coincidență uimitoare! Nu de alta, dar prietenul meu, Adam, cel despre care am pomenit mai devreme, o așteaptă după piesă pe actrița care joacă rolul principal. Și apoi mergem cu o gașcă mai mare să sărbătorim. Cine știe, poate veniți și voi!

— Vai, ce interesant, nu-i așa, Cella?

— Aaa, uite-l că vine acum. Hei, Adam, hai aici!

Adam era și el o apariție spectaculoasă. Înalt, blond, cu ochii albaștri ca cerul și un accent interesant, avea forța să îți îndulcească visele. Toate fetele îl priveau și chicoteau pe la toate colțurile, dar ea...

Adam și Cella se priviră îndelung, ca și cum o fărâmă de magie s-ar fi desprins din luminile teatrului. Rămaseră muți, unul în fața celuilalt, de parcă se cunoscuseră la începutul timpului și apoi fuseseră despărțiți de o catastrofă biblică de imense proporții.

— Adam, ea este Magda, iar ea este Cella.

— Domnișoarelor, încântat de cunoștință, eu sunt Adam, un oarecare – se întinse și le sărută mâinile. Arătați spectaculos în seara aceasta, dar sunt convins că deja știți aceste lucruri.

Avea un farmec aparte, iar cuvintele care îi ieșeau din gură erau bine cântărite și frumos șlefuite.

— Partenerul Cellei este actorul principal din seara aceasta, tocmai le spuneam fetelor ce interesantă este coincidența.

Adam se întoarse către Cella.

— Hm, partenerii noștri sunt iubiți în piesa de teatru. Înțeleg că sunt câteva scene chiar... hm… fierbinți?

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

— Așa, și ce-i cu asta? – Cella încerca să își păstreze răceala caracteristică, însă se simțea amețită de prezența lui.

— Și nu te deranjează?

— De ce m-ar deranja? Este o piesă de teatru și nimic mai mult. Magda, cred că este timpul să intrăm și să ne așezăm.

— Da, ai dreptate. Păi, domnilor, cred că ne revedem în pauză și mai discutăm atunci despre planurile noastre, nu?

— Sună bine, îi spuse Emil cu gândul la frumoșii ochi ai fetei.

Amândoi bărbații rămaseră ca trăsniți în urma celor două domnișoare care porniseră agale către sala de teatru.

— Te-a cam dat blonda pe spate, așa-i, domnule Adam? Tre' să recunosc că și pe mine mă intrigă această Magda. Este frumoasă, veselă, are ceva în ea ce nu pot descrie. Blonda, în schimb, este de o frumusețe cum n-am mai văzut până acum, dar cred că este mult peste nivelul nostru, prietene…

— Era ceva ciudat cu mirosul ei, ai simțit?

— Da, mirosea a parfum scump de-ți venea să leșini lângă ea de plăcere, e drept! Dar nu este nimic –ciudat în asta și nimic neașteptat.

Nu, nu, mirosul ei, al pielii ei, nu al parfumului. Era ceva în el, ceva curat, un amestec de liliac proaspăt înflorit, lăcrămioare și apă de izvor, rece.

— Vai, prietene, cred că te-ai îndrăgostit, și nu e bine!

— Nu înțelegi, are un miros care nu este al ei, un miros al femeii de la țară…

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

— Ești nebun de-a binelea. Baroneasa este departe de a fi o femeie de la țară!

Cei doi intrară în sala teatrului și își căutară locurile. Emil aruncă o privire în sală după Magda. Adevărul era că nu îl interesa nici măcar un strop piesa de teatru, voia doar să se termine și să o revadă pe fată. Poate că avea noroc și Cella avea să se lase convinsă de prietena ei să iasă cu toții. Poate că se lăsase fermecată de Adam. Așa, ar fi avut și el o șansă!

— Eu cred că am să renunț la teatru în seara aceasta, am nevoie să ajung acasă.

— Prietene, cred că glumești! Păi, și întâlnirea ta din seara asta? Și toate planurile noastre?

— Emile, eu cred că te vei descurca și singurel. Și te sfătuiesc să nu o lași pe Măgduța să-ți scape, este clar că o placi și, cine știe, poate nici ea nu te vede chiar urât.

Magda se foia nerăbdătoare pe scaun. Nici pe ea nu o interesa piesa de teatru, de fapt, nu o interesase niciodată. Nu înțelegea cum avea să petreacă atâta timp în întuneric așteptând să se scurgă timpul.

— Ce părere ți-au făcut cei doi domni, Cella?

— Niciuna, puișor, sunt nimic mai mult decât normali. Se găsesc pe toate gardurile!

— Hm, nu știu ce să spun, mie îmi place Emil, este un băiat interesant.

— Da, se vede de la o poștă că îți place. Ar trebui să faci ceva în privința asta!

— Deci mergem să ne vedem cu ei?

— Nici pomeneală, i-am promis lui Cezar că seara aceasta va fi numai pentru el și am de gând să mă țin de cuvânt.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

„În seara asta s-a întâmplat ceva. Am cunoscut o femeie. Ah... știu că tot spun asta, dar de data aceasta este altceva. Că este frumoasă? Vai de mine! Nici nu se pune problema. Cella este o bijuterie. Frumoasă din cale-afară, tânără și nobilă.

Dar nu asta contează, știu sigur că este departe de mine o astfel de femeie. S-a întâmplat altceva, și nu îmi dau seama ce. Când m-am aplecat să îi sărut mâna i-am simți mirosul pielii, era așa de puternic, că l-a acoperit pe cel al parfumului extrem de scump.

Ea are un miros al ei, despre care cred că nici măcar nu știe. Miros de pământ ud și negru, cea mai încântătoare creație a lui Dumnezeu. Pământul... Și nu este doar atât, căci mirosul ei aduce a înflorit, liliac, zambile, regina-nopții, morcovi și ceapă la un loc. Roadele pământului…

Aproape că nu am mai putut să-i dau drumul acestei necunoscute, mai că m-a îngenuncheat. Dar în momentul în care s-a desprins de mine, totul a devenit clar. Am știut că trebuie să ajung acasă, și de atunci totul curge. Povestea, imaginile, senzațiile, dar mai ales personajele. Ce nu am putut până acum să fac pare în momentele acestea cel mai ușor lucru de pe pământ.

În sfârșit, am ajuns să scriu, să îmi pun în ordine amintirile, durerile și trăirile. Se vor scurge toate cele rele și bune, așa cum le-a lăsat Dumnezeu, și se vor așterne în paginile mele, așa cum mi-am dorit întreaga viață.

Îmi voi împlini marea dorință, deja știu acest lucru, iar cuvintele mele mă vor duce departe. Voi ajunge

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

mare, iubit de public și de oameni în aceeași măsură. Nu voi fi Van Gogh, să îmi plătesc gloria cu moartea. Știu sigur că lumea mă va vedea!

Aș vrea să merg să o caut, să o pun să mi se dezbrace și să mi-o aștern în pat goală. Nu de altceva, căci nu îmi stau mințile acolo unde sunt de obicei. Vreau doar să îi simt mirosul, departe de haine și bijuterii. Mi-aș dori să o răpesc și să o închid într-o casă la țară, să îi păstrez prospețimea. Cred că prin decembrie va avea miros de zăpadă fata asta!

S-ar putea să mă fi îndrăgostit, sau poate că am înnebunit."